

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Predmet: Prijedlog sazivanja Skupštine vjerovnika radi pokušaja mirnog rješenja spora

I PREDMET SPORA

Između stečajnog dužnika kao tuženika i Republike Hrvatske Ministarstva financija Porezna uprava kao tužitelja, u tijeku je sudski spor radi utvrđenja tražbine vrijednosti spora 13.989.723,69 kn na Trgovačkom sudu u Zagrebu pod poslovnim brojem P-550/18. Predmet prijave tražbine tužitelja je bilo potraživanje u sveukupnom iznosu od 15.338.832,91 kn, pri čemu je tužitelj ustao tužbom na utvrđenje u naprijed navedenom iznosu od 13.989.723,69 kn. U dosadašnjem tijeku postupka bila je donesen prvostupanjska odluka u korist tužitelja, no ista je ukinuta odlukom Visokog trovačkog suda pod poslovnim brojem PŽ-6321/2016 od 13.2.2018.g.. Stečajni postupak nad Zaton građenjem d.o.o. otvoren je 24.7.2007.g.

U cilju pokušaja mirnog rješenja spora, tužitelj Republika Hrvatska Ministarstvo financija Porezna uprava, je podneskom zaprimljenim 30.9.2019.g. predložila da se postupak okonča mirnim putem te predlaže „Tužitelj predlaže ovaj postupak okončati sklapanjem sudske nagodbe na način da tuženik prizna tužitelju osnovanost tražbine u utuženom iznosu, a tužitelj se odrekne prava potraživanja iznosa iznad 973.144,83 kn koji iznos predstavlja iznos rezerviranih sredstava za vođenje ove parnice, a stranke snose svoje troškove ovog parničnog postupka.“

O povijenom aspektu nastanka tražbine, postupcima koji su se vodili i odlukama sudova, biti će detaljno iznesene činjenice u daljnjem tijeku izvješća.

II STRUKTURA, NASTANAK I POVIJESNI ASPEKT DUŽNIČKO-VJEROVNIČKOG ODNOSA

Republika Hrvatska Ministarstvo financija, Porezna uprava prijavila je tražbinu od 15.338.832,91 kn, te je rješenjem stečajnog suca nakon osporavanja, upućena u parnicu radi utvrđenja osporene tražbine, a nastavno na pravno pitanje relativne i apsolutne zastare prijavljene tražbine. Vjerovnik je ustao tužbom na način da je utužen iznos od 13.989.723,69 kn.

Najznačajniji dio osporene i utužene tražbine proizlazi iz postupka izvršenog nadzora nad pravnim prednikom stečajnog dužnika koji je započeo u siječnju 2002.g.. Povijesna kronologija bitnih činjenica vezanih uz nadzor je slijedeća:

- dana 29.1.2002.g. sastavljen je Zapisnik o provedenom nadzoru obračuna i plaćanja PDV-a za period 1998.g. do 2001.g., te nadzor obračuna i plaćanja Poreza na dobit u periodu 1998. i 1999.g.
- dana 22.3.2002.g. doneseno je Porezno rješenje kojim je sa obračunom kamata do 31.12.2001.g. utvrđen manje obračunat PDV za navedeni period u iznosu od 7.665.300,83 kn, te manje obračunat Porez na dobit za 1998.g. sa kamatama u visini od 308.948,55 kn sa obavezom poreznog obveznika plaćanja zateznih kamata do isplate utvrđenog duga
- na Porezno rješenje pravni prednik stečajnog dužnika uložio je žalbu koja je odbijena od drugostupanjskog tijela
- Podnesen je zahtjev za obnovu postupka koji je također odbijen 3.2.2003.g.

- 28.11.2003.g. Porezna uprava je donijela Rješenje o ovrsi na iznos od 10.640.656,56 kn, odnosno dana 27.10.2004.g. rješenje o ovrsi na sada iznos od 11.733.726,66 kn
- dana 20.12.2004.g. pravni prednik stečajnog dužnika podnio je zahtjev za obnovu postupka
- odlukom Poreznog tijela od 25.1.2005.g. poništeno je Porezno rješenje od 22.3.2002.g., te je nastavno na navedeno izvršena obustava ovršnih postupaka koji su kako je gore navedeno pokrenuti radi prisilne naplate poreznog duga
- dana 11.4.2005.g. Porezna uprava donosi novo rješenje kojim zadužuje pravnog prednika stečajnog dužnika za manje obračunati PDV sa kamatama za period 998. do 2001.g. u iznosu od 12.236.447,70 kn, te za manje obračunati Porez na dobit sa kamatama za 1999.g. u daljnjem iznosu od 490.797,70 kn. Na predmetno rješenje je uložena žalba koja je odbijena, te predmetno rješenje stječe klauzulu izvršnosti 15.1.2007.g., te temeljem istog dana 19.1.2007.g. Porezno tijelo vrši zaduženje poreznog obveznika za naprijed navedeni porezni dug
- pravni prednik stečajnog dužnika je dana 12.2.2007.g. podnio tužbu Upravnom sudu Republike Hrvatske radi poništenja gore opisanog Poreznog rješenja, a koji se postupak vodio pod poslovnim brojem Us-1645/07. Odlukom Upravnog suda od 29.10.2010.g. tužba je odbijena.
- Republika Hrvatska Ministarstvo financija, Porezna uprava sukladno uputi stečajnog suca dana 30.10.2007.g. podnosi tužbu radi utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 13.989.723,69 kn, a na koju tužbu je punomoćnik stečajnog dužnika uputio odgovor na tužbu ukazujući da je u odnosu na utuženu tražbinu nastupila relativna i apsolutna zastara, te je u osnovi predmet spora bilo isključivo pravno pitanje primjene odredbi Općeg poreznog zakon kojim je reguliran nastup relativne i apsolutne zastare. Kako je postojala razlika prijavljene tražbine i utužene, to je po nalogu suda tužitelj specificirao osnov tražbine podneskom iz kojeg proizlazi da se utuženi iznos odnosi na dug s osnova PDV-a u visini od 13.194.750,73 kn (za period 1998.-2001.g. iznos 12.236.447,70 kn, a preostali iznos za period 2003.-2007.g.), Poreza na dobit (za 1999.g.) u visini od 476.147,67 kn, Poreza na promet nekretnina (za 2001.g.) u iznosu od 306.231,65 kn, članarine turističkoj zajednici (za period 2001.-2007.g.) u iznosu od 11.873,44 kn, te s osnova poreza na reklame (za period 2001.-2007.g.) u iznosu od 720,20 kn. Tijekom postupka, prvostupanjski sud je u odnosu na pravno pitanje zastare poreznog duga, rješenjem u Zapisniku od 25.9.2013.g. naložio tužitelju da dostave sudsku praksu Upravnog suda Republike Hrvatske vezanu uz pravno pitanje zastare prema OPZ-u i to da li Porezna uprava po službenoj dužnosti ili samo po prigovoru stranke vodi brigu o nastupu zastare, a tuženiku je naloženo da dostavi podatak da li je Upravni sud donio odluku. U cilju otklanjanja dvojbi pitanja obveze Poreznog tijela da vodi brigu o nastupu zastare, tuženik je Sudu dostavio stručno Pravno mišljenje Prof. dr. sc. Nikole Mijatovića koji se u svom mišljenju osvrnu i na druga mišljenja stručne javnosti, te usporedio sa zakonodavstvom Njemačke, ukazao na različitost stavova i prakse, te u konačnosti da zaključno mišljenje iz kojeg proizlazi kako bi nadležno tijelo trebalo po službenoj dužnosti paziti na protek zastarnih rokova u poreznim predmetima.
- na održanom ročištu dana 25.9.2013.g. i navoda tužitelja proizlazi da je nakon ukidanja Poreznog rješenja zastara ponovno počela teći od 29.3.2002.g., te je novo rješenje o utvrđivanju porezne obaveze trebalo donesti do 29.3.2005.g. u roku od tri godine, no da porezno tijelo ne pazi na zastaru po službenoj dužnosti, te je isto doneseno 11.4.2005.g., te da budući porezni obveznik (pravni prednik stečajnog dužnika) nije u žalbi istaknuo prigovor zastare prava na utvrđenje porezne obaveze već je istaknuo druge žalbene razloge, to se preuzimanje rješenja ima smatrati pisanim priznanjem obaveze za koju je nastupila relativna zastara prava na utvrđenje odnosno odricanjem od zastare.
- Dana 7.5.2014.g. Trgovački sud u Zagrebu u predmetnoj parnici donio je presudu kojom se utvrđuje da je osnovana tražbina Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezna uprava u iznosu od 13.989.723,69 kn, te dosudio tužitelju troškove postupka u iznosu od 334.641,00 kn i odbio zahtjev za troškove u daljnjem iznosu od 790.310,00 kn. U bitnom prvostupanjski sud zasniva svoju odluku u činjenici da je odlukom Upravnog suda Republike Hrvatske iz 2010.g. kojom je odbijena tužba radi poništenja Rješenja porezne uprave kojom se utvrđuju porezne obaveze otklonjeno pravno pitanje zastare, odnosno da se više ne može preispitivati ono što je utvrđeno konačnim i pravomoćnim rješenjem tijela državne uprave – Porezne uprave i presudom Upravnog suda. U presudi prvostupanjski Sud ukazuje da u praksi Porezne uprave, a na temelju važećih zakona kojima je

uređena porezna materija nije zauzet jedinstven stav da li Porezna uprava treba na protek relativne i apsolutne zastare paziti po službenoj dužnosti ili samo po prigovoru poreznog obveznika. Sud u daljnjem tijeku obrazloženja presude priklanja se stavu da je Porezna uprava u obavezi voditi računa o nastupu zastare po službenoj dužnosti, te temeljem navedenih okolnosti je zauzeo stav vezan i uz dosuđene troškove postupka na način da smatra tužitelja djelomično odgovornim za nastankom ovog spora.

- tuženik je na naprijed navedenu presudu uložio žalbu prvenstveno ukazujući na pitanje zastare tražbine tužitelja, te je Visoki trgovački sud svojom odlukom od 13.2.2018.g. pod brojem PŽ-6321/2016, donio odluku temeljem žalbe ali ne iz razloga u žalbi, te ukinuo prvostupanjsku odluku u cijelosti. U bitnom drugostupanjski sud ukazuje na pitanje procesne legitimacije za tužbu iz članka 178.st.4. Stečajnog zakona ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, odnosno ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava u parnicu je potrebno uputiti osporavatelja. Navodi da ako postoji ovršna isprava tada tužitelj nema procesnu legitimaciju za tužbu na utvrđenje osnovanosti svojeg potraživanja jer prema odredbi čl. 178.st.4. osporavatelj mora dokazati osnovanost svog osporavanja. Nadalje, drugostupanjski Sud upućuje: „ U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će otkloniti nedostatke na koje je ukazao ovaj sud. S tim u vezi prvenstveno će utvrditi koje se potraživanje tužitelja temelji na ovršnim ispravama, izjasniti se o procesnoj legitimaciji tužitelja u dijelu zahtjeva za utvrđenje tražbine koje se temelji na ovršnim ispravama, o prigovorima zastare u dijelu utvrđenja koje se ne temelji na ovršnim ispravama te donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku, a odlučiti će i o troškovima cijelog postupka.“

- Temeljem upute iz drugostupanjske odluke, punomoćnik stečajnog dužnika se u svom podnesku od 11.5.2018.g. očitovao o dijelu tražbine tužitelja za koju smatra da je zasnovan na ovršnoj ispravi, te tako navodi da se od utuženog iznosa na tražbinu za koju postoji ovršna isprava odnosi iznos od 13.977.900,22 kn.

III REZERVACIJA SREDSTAVA KOD ZVRŠNE DIOBE ZA NAMIRENJE TRAZIBINE

Prilikom podnošenja završnog računa, te provedbe završen diobe, u diobi je izvršeno djelomično namirenje tražbine drugog višeg isplatnog reda u visini od 6,9561403% utvrđenih tražbina, te je u odnosu na parnicu radi utvrđenja tražbine Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezna uprava u odnosu na utuženi iznos od 13.989.723,69 kn izvršena rezervacija iznosa od 6,9561403 % ili iznosa od 973.144,83 kn u svrhu namirenja osporene tražbine u slučaju gubitka spora.

Osim navedenog u svrhu troškova parnica u trenutku zaključenja stečajnog postupka izvršena je daljnja rezervacija sredstava.

Naprijed navedena sredstva (za potencijalnu isplatu tražbine i troškove parnica) položena su na sudski depozit. Uvidom u stanje sredstava na depozitu suda na dan 14.10.2019.g. ista iznose sveukupno 2.617.746,20 kn.

Slijedom navedenog, ukoliko Skupština vjerovnika donese odluku o eventualnom mirnom rješenju spora sa Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezna uprava na način utvrđenja tražbine od 13.989.723,69 kn, biti će moguće izvršiti isplatu vjerovniku u visini postotka namirenja tražbina u završnoj diobi ili iznos od 973.144,83 kn uz mogućnost oslobađanja daljnjih rezerviranih sredstava u u svrhu pokrića troškova stečajnog postupka i eventualne naknadne diobe.

IV PRIJEDLOG ODLUKE

Sukladno opisanoj pravnoj poziciji, predlaže se da Skupština vjerovnika donese odluku temeljem prijedloga tužitelja Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezna uprava na način da odluči da li se prihvaća prijedlog tužitelja da tuženik sada Stečajna masa iza Zaton građenje d.o.o. u

stečaju prizna tužitelju osnovanost tražbine u utuženom iznosu od 13.989.723,69 kn, a tužitelj se odrekne prava potraživanja iznosa iznad 973.144,83 kn koji iznos predstavlja iznos rezerviranih sredstava za vođenje ove parnice, a stranke snose svoje troškove ovog parničnog postupka, te ukoliko Skupština vjerovnika prihvati prijedlog nagodbe da se stečajnom upravitelju odobri sklapanje takve nagodbe u parnici.

Stečajni upravitelj:

Zdravko Mitak dipl. oec.

Prilog: Presuda P-5309/2007
Odluka VTS-a PŽ-6321/2016